

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile
ul. Dzieci Polskich 26, 64-920 Piła
tel. 67/ 351-55-01
adres do doręczeń elektronicznych:
AE:PL-78134-18811-GESCR-30

Piła, dnia 18 czerwca 2025 r.

SKO.4120.46.2025

O B W I E S Z C Z E N I E
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile
o wydaniu decyzji w postępowaniu o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego

Działając na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z. 2024 r. poz. 1130 ze zm.) w zw. z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) podaje się do publicznej wiadomości, że po rozpatrzeniu odwołania od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Margonin nr WGN.GP.6730.19.05.2025.MN z dnia 24 marca 2025 r. odmawiającej ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającej na „budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Play nr CHD3056A”, na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym: 246/18 obręb Lipiny, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile decyzją nr SKO.4120.46.2025 z dnia 24 kwietnia 2025 r. uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Z treścią decyzji Kolegium strony postępowania mogą zapoznać się w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile, przy ul. Dzieci Polskich 26, pok. 20 (po uprzednim telefonicznym umówieniu wizyty), w godz. od 8:00 do 14:00.

POUCZENIE:

1. Na decyzję służy sprzeciw, który można wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem tutejszego Kolegium w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 64a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zwana dalej ppsa).
2. Od sprzeciwu pobiera się wpis stosunkowy lub stały (art. 230 ppsa). Wpis stosunkowy pobiera się w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia są należności pieniężne. W innych sprawach pobiera się wpis stały (art. 231 ppsa). Do sprzeciwu od decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej (art. 64b § 1 ppsa).
3. Strona składająca sprzeciw ma możliwość ubiegania się przed Sądem o przyznanie jej prawa pomocy (w zakresie całkowitym lub częściowym) obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie radcy prawnego lub adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 245 ppsa).

Wysokość oraz szczegółowe zasady pobierania wpisu regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wpis stosunkowy zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:

- 1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;
- 2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;

- 3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
- 4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
- 5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
- 6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
- 7) zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych - 100 zł.

Wpis stały wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu:

- 1) budownictwa i architektury - 500 zł;
- 2) zagospodarowania przestrzennego - 500 zł;
- 3) ochrony środowiska i przyrody - 200 zł;
- 4) gospodarki wodnej - 300 zł;
- 5) nieruchomości - 200 zł;
- 6) rolnictwa i leśnictwa - 200 zł;
- 7) ewidencji ludności i dowodów osobistych - 100 zł;
- 8) cudzoziemców, paszportów i wiz - 300 zł;
- 9) aktów stanu cywilnego i obywatelstwa - 100 zł;
- 10) kombatantów - 100 zł;
- 11) własności przemysłowej - 1.000 zł;
- 12) zobowiązań podatkowych - 500 zł;
- 13) prawa celnego - 500 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących uprawnień do wykonywania określonego zawodu, czynności lub zajęć, bez względu na ich rodzaj i charakter, wynosi 200 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących postanowienia lub decyzji wydanych w trybie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności, uchylecia lub zmiany albo wygaśnięcia aktu, bez względu na przedmiot sprawy, pobiera się w wysokości 200 zł.

W sprawach skarg niewymienionych powyżej wpis stały wynosi 200 zł.

Zwolnienie z mocy ustawy (art. 239 ppsa)

§ 1. Nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych:

- 1) strona skarżąca działanie, bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach:
 - a) z zakresu pomocy i opieki społecznej,
 - b) dotyczących statusu bezrobotnego, zasiłków oraz innych należności i uprawnień przysługujących osobie bezrobotnej,
 - c) dotyczących chorób zawodowych, świadczeń leczniczych oraz świadczeń rehabilitacyjnych,
 - d) ze stosunków pracy i stosunków służbowych,
 - e) z zakresu ubezpieczeń społecznych,
 - f) z zakresu powszechnego obowiązku obrony,
 - g) udzielania cudzoziemcom ochrony,
 - h) dotyczących dodatków mieszkaniowych;
- 2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka;
- 3) kurator strony wyznaczony przez sąd orzekający lub przez sąd opiekuńczy dla danej sprawy;
- 4) strona, której przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa.

§ 2. Nie mają obowiązku uiszczenia opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej, a także organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 239 i 395) w sprawach własnych dotyczących realizacji zleconego zadania publicznego na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Treść niniejszego ogłoszenia podano do publicznej wiadomości w dniu 18 czerwca 2025 r.

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez
Robert Górni: SKO w Pile
Data: 2025.06.17 09:47:55 CEST

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile
ul. Dzieci Polskich 26, 64-920 Piła
tel. 67/ 351-55-01
adres do doręczeń elektronicznych:
AE:PL-78134-18811-GESCR-30

SKO.4120.46.2025

D e c y z j a
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile
z dnia 24 kwietnia 2025 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie:

Przewodniczący: Robert Górecki (spr.)

Członkowie: Wojciech Barczak

Maciej Wajs

po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Margonin nr WGN.GP.6730.19.05.2025.MN z dnia 24 marca 2025 r. odmawiającej ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającej na „budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Play nr CHD3056A”, na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym: 246/18 obręb Lipiny

- działając na podstawie

art. 138 § 2 i art. 107 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz art. 50 ust. 1, art. 52 ust. 1, art. 53, art. 54 i art. 56 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.)

orzeka

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

U z a s a d n i e n i e

Burmistrz Miasta i Gminy Margonin, po rozpatrzeniu wniosku P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, decyzją nr WGN.GP.6730.19.05.2025.MN z dnia 24 marca 2025 r. odmówił ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającej na „budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Play nr CHD3056A”, na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym: 246/18 obręb Lipiny. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że społeczność lokalna wsi Lipiny zdecydowanie sprzeciwia się planowanej inwestycji. W związku z powyższym, w ocenie organu, interes ogółu mieszkańców wsi powinien mieć prymat przed interesem operatora telekomunikacyjnego - tj. w niniejszej sprawie powinien znaleźć zastosowanie ww. przepis art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, reprezentowana przez pełnomocnika Piotra Marcza, złożyła z zachowaniem terminu ustawowego odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając jej naruszenie:

- 1) przepisu art. 56 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez jego niezastosowanie i niewydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci PLAY nr CHD3056A na działce oznaczonej numerem geodezyjnym 246/18 obręb Lipiny, gmina Margonin, mimo że zamierzona przez odwołującą inwestycja jest zgodna z obowiązującymi przepisami,

- 2) przepisu art. 6 k.p.a., poprzez naruszenie wyrażonej w tym przepisie zasady legalności, polegające na wydaniu decyzji nie znajdującej oparcia w obowiązujących przepisach prawnych,
- 3) przepisu art. 8 k.p.a. poprzez wydanie decyzji rażąco naruszającej prawo, co stoi w jawnej sprzeczności z nałożonym na organ administracji obowiązkiem prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile zważyło co następuje:

Zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2024 r. poz. 1145 ze zm.), stacja bazowa telefonii komórkowej jest obiektem, za pomocą którego są świadczone usługi telekomunikacyjne dostępne dla wszystkich zainteresowanych, wobec czego należy stwierdzić, iż przedmiotowa inwestycja stanowi realizację celu publicznego i podlega regulacjom zawartym w przepisach art. 50 do 58 ustawy. Stosownie do art. 50 ust.1 ustawy inwestycja tego typu jest lokalizowana, w przypadku braku planu miejscowego, w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. W myśl art. 52 ust. 1 ustawy postępowanie wszczyna się na wniosek inwestora sporządzony zgodnie z wymogami ust. 2. Ustawodawca w art. 53 ust.1 ustawy rozstrzygnął, że o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz postanowieniach i decyzji kończącej postępowanie strony zawiadamia się w drodze obwieszczenia, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Inwestora oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości, na których będą lokalizowane inwestycje celu publicznego, zawiadamia się na piśmie. Art. 53 ust. 3 wskazuje na zakres analizy, jaki w postępowaniu wyjaśniającym w przedmiocie lokalizacji inwestycji celu publicznego musi przeprowadzić organ orzekający, a ust. 4 pkt 1-13 określa jakie uzgodnienia wymagane są przed wydaniem końcowej decyzji.

W myśl art. 56 ustawy, nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi, a przepis art. 1 ust. 2 nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest decyzją uznaniową, lecz jej ustalenia są zależne od regulacji prawnych dotyczących projektowanego zamierzenia inwestycyjnego i obszaru, na którym takie zamierzenie ma być zlokalizowane. Decyzja ta stanowi zatem prawnie określoną formę oceny dopuszczalności lokalizacji inwestycji w danym miejscu, w świetle powszechnie obowiązującego prawa (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. II OSK 3398/18, Baza NSA). Aby odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji wnioskowanej przez inwestora, organ musi wykazać jej niezgodność z przepisami prawa. Ocenia zatem legalność lokalizacji inwestycji w danym miejscu i nie ma kompetencji do oceny celowości, czy też słuszności ewentualnej realizacji inwestycji celu publicznego na nieruchomości, która na tym etapie procesu inwestycyjnego stanowi własność prywatną. Kontrola takiej decyzji nie może zatem obejmować celowości podjęcia danej inwestycji w konkretnym kształcie i na danym terenie, gdyż rozstrzygnięcie sprawy determinowane jest faktem, że planowane przedsięwzięcie jest inwestycją celu publicznego w rozumieniu art. 6 u.g.n. Jak wynika z powyższego, nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi, zaś przepis art. 1 ust. 3 u.p.z.p. nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. Jeżeli zatem organ stwierdzi zgodność zamierzenia inwestycyjnego z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, to obowiązany jest wydać decyzję zgodną z żądaniem inwestora, a sprzeciw społeczności lokalnej nie może decydować sam w sobie o wydaniu, bądź odmowie wydania decyzji lokalizacyjnej.

W świetle powyższych wywodów, nie może zostać zaakceptowana podstawa odmowy ustalenia żądanej lokalizacji celu publicznego, ograniczająca się wyłącznie do powołania się na sprzeciw społeczności lokalnej i przywołania art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Jak wyżej wskazano, z treści art. 56 ustawy wynika, że przepis art. 1 ust. 3 nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. Należy podkreślić, że decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego jest etapem wstępnym na drodze realizacji inwestycji. Decyzja taka ma charakter deklaratoryjny, gdyż organ stwierdza jedynie, czy w świetle powszechnie obowiązującego prawa dopuszczalna jest realizacja danej inwestycji na wskazanym przez inwestora terenie. Decyzja nie jest rozstrzygnięciem, które ma moc ograniczenia cudzych praw do nieruchomości, nie stanowi również o dokładnym umiejscowieniu planowanego przedsięwzięcia na terenie objętym inwestycją. Organ rozpatrując wniosek inwestora bada jedynie, czy dana inwestycja spełnia przesłanki ściśle określone przepisami prawa. To nie od uznania organu administracyjnego zależy, czy na danym terenie będzie możliwa realizacja inwestycji celu publicznego, lecz od tego, czy taką możliwość w konkretnym przypadku przewidują przepisy prawa. Aby odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji w sposób wnioskowany przez inwestora, organ musi wykazać jej niezgodność z przepisami prawa. Z powołanych wyżej przepisów wynika, że sprzeciw społeczności lokalnej nie może decydować sam w sobie o wydaniu bądź odmowie wydania decyzji lokalizacyjnej. Możliwość oparcia przez organ decyzji negatywnej na braku aprobaty społecznej czyniłoby z decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego orzeczenie o charakterze zbliżonym do uznaniowego, podczas gdy jest to typowa decyzja o charakterze związanym.

Należy też mieć na względzie, że stosownie do przepisu art. 63 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, decyzja o warunkach zabudowy nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich, co czyni podniesione w tym zakresie zarzuty skargi bezzasadnymi. Sama realizacja inwestycji może naruszyć prawa do korzystania z rzeczy podmiotów uprawnionych wobec nieruchomości, znajdujących się w kręgu oddziaływań inwestycji ale nie zmienia to faktu, że sama decyzja stanowiąca o możliwości zagospodarowania terenu nie stanowi aktu naruszającego te prawa. Nie jest ona rozstrzygnięciem, które ma moc ograniczenia cudzych praw do nieruchomości, bowiem ograniczenie to może nastąpić dopiero w fazie realizacyjnej, w związku z wydaniem pozwolenia na budowę. Brak zgody właścicieli działek sąsiednich na realizację planowanej inwestycji nie może zatem stanowić podstawy odmowy ustalenia lokalizacji tej inwestycji.

Jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest wyrażona w art. 7 kpa zasada prawdy obiektywnej i uwzględnienia interesu społecznego oraz słusznego interesu stron, nakazująca organom administracyjnym stosującym prawo podejmowanie wszelkich środków w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienie sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes stron. Uzupełnieniem tej zasady ogólnej postępowania administracyjnego jest wyrażony w art. 77 § 1 kpa obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia przez organ administracji publicznej całego materiału dowodowego. Po zakończeniu postępowania dowodowego organ administracji powinien wydać decyzję spełniającą wymogi art. 107 § 1 kpa. Zgodnie z tym przepisem, decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 107 § 3 kpa, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać: wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł i przyczyn, dla których innym

dowodom odmówił wiarygodności, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Po przeanalizowaniu stanu faktycznego i prawnego sprawy, Kolegium stwierdza, że decyzja organu pierwszej instancji została wydana z naruszeniem powołanych wyżej zasad postępowania administracyjnego. Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że organ pierwszej instancji oparł odmowę ustalenia lokalizacji inwestycji wyłącznie o przepis art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wbrew wyraźnemu zapisowi art. 56 tej ustawy. W konsekwencji organ nie przeprowadził niezbędnego postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie, w szczególności nie dokonał wymaganych uzgodnień. Brak w toku prowadzonego postępowania takich uzgodnień powoduje niemożność stwierdzenia przez Kolegium, czy odmowa ustalenia lokalizacji inwestycji jest uzasadniona ze względu na naruszenie przepisów odrębnych.

W opisanym wyżej stanie rzeczy Kolegium nie ma możliwości pełnej weryfikacji zaskarżonej decyzji, albowiem nie wynika z niej w sposób jednoznaczny, aby motywami jakimi kierował się organ pierwszej instancji podejmując negatywne dla inwestora rozstrzygnięcie wynikały z należyście zgromadzonego materiału dowodowego.

Kolegium nie mogło uzupełnić postępowania we wskazanym zakresie w trybie art. 136 kpa, bowiem postępowanie odwoławcze wprawdzie jest postępowaniem weryfikującym rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji, w którym materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji może być uzupełniony, ale jedynie w niezbędnym zakresie. W żadnym natomiast razie organ odwoławczy nie może zastępować organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania zmierzającego do wyjaśnienia kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia, ponieważ prowadziłoby to do naruszenia prawa strony do dokonania ich oceny i rozpatrzenia sprawy w jej całokształcie przez organy dwóch instancji. Zatem w ocenie Kolegium, wskazane uchybienia nie mogą być sanowane w postępowaniu odwoławczym, bowiem naruszałoby to zasadę dwuinstancyjności postępowania, której istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu sprawy.

Ponownie rozpoznając sprawę organ administracji uwzględni uwagi Kolegium dotyczące konieczności dokonania wymaganych uzgodnień i podejmie rozstrzygnięcie zgodne z cytowanymi przepisami materialnymi, zawierające elementy wymagane na podstawie art. 54 ustawy, jednocześnie dbając o jego kompletność i należyte uzasadnienie, spełniające wymagania art. 107 § 3 kpa. Organ uwzględni, że podstawą ewentualnej odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego może być tylko projektowanie inwestycji niezgodnej z przepisami ustawy lub z przepisami odrębnymi, co organ musi racjonalnie wykazać w uzasadnieniu decyzji, oraz że przepis art. 1 ust. 3 ustawy nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W świetle przedstawionych uwarunkowań prawnych i faktycznych należało orzec jak w podstawie decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

POUCZENIE:

- 1. Na decyzję służy sprzeciw, który można wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem tutejszego Kolegium w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 64a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zwana dalej ppsa).**
- 2. Od sprzeciwu pobiera się wpis stosunkowy lub stały (art. 230 ppsa). Wpis stosunkowy pobiera się w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia są**

należności pieniężne. W innych sprawach pobiera się wpis stały (art. 231 ppsa). Do sprzeciwu od decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej (art. 64b § 1 ppsa).

3. Strona składająca sprzeciw ma możliwość ubiegania się przed Sądem o przyznanie jej prawa pomocy (w zakresie całkowitym lub częściowym) obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie radcy prawnego lub adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 245 ppsa).

Wysokość oraz szczegółowe zasady pobierania wpisu regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wpis stosunkowy zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:

- 1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;
- 2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;
- 3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
- 4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
- 5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
- 6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
- 7) zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych - 100 zł.

Wpis stały wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu:

- 1) budownictwa i architektury - 500 zł;
- 2) zagospodarowania przestrzennego - 500 zł;
- 3) ochrony środowiska i przyrody - 200 zł;
- 4) gospodarki wodnej - 300 zł;
- 5) nieruchomości - 200 zł;
- 6) rolnictwa i leśnictwa - 200 zł;
- 7) ewidencji ludności i dowodów osobistych - 100 zł;
- 8) cudzoziemców, paszportów i wiz - 300 zł;
- 9) aktów stanu cywilnego i obywatelstwa - 100 zł;
- 10) kombatanów - 100 zł;
- 11) własności przemysłowej - 1.000 zł;
- 12) zobowiązań podatkowych - 500 zł;
- 13) prawa celnego - 500 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących uprawnień do wykonywania określonego zawodu, czynności lub zajęć, bez względu na ich rodzaj i charakter, wynosi 200 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących postanowienia lub decyzji wydanych w trybie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności, uchylenia lub zmiany albo wygaśnięcia aktu, bez względu na przedmiot sprawy, pobiera się w wysokości 200 zł.

W sprawach skarg niewymienionych powyżej wpis stały wynosi 200 zł.

Zwolnienie z mocy ustawy (art. 239 ppsa)

§ 1. Nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych:

- 1) strona skarżąca działanie, bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach:
 - a) z zakresu pomocy i opieki społecznej,
 - b) dotyczących statusu bezrobotnego, zasiłków oraz innych należności i uprawnień przysługujących osobie bezrobotnej,
 - c) dotyczących chorób zawodowych, świadczeń leczniczych oraz świadczeń rehabilitacyjnych,
 - d) ze stosunków pracy i stosunków służbowych,
 - e) z zakresu ubezpieczeń społecznych,
 - f) z zakresu powszechnego obowiązku obrony,
 - g) udzielania cudzoziemcom ochrony,
 - h) dotyczących dodatków mieszkaniowych;
- 2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka;
- 3) kurator strony wyznaczony przez sąd orzekający lub przez sąd opiekuńczy dla danej sprawy;
- 4) strona, której przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa.

§ 2. Nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej, a także organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych dotyczących realizacji zleconego zadania publicznego na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

1. R. Górecki

2. W. Barczak

3. M. Wajs

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez
Robert Górecki, RKO w Pile
Data: 2025.06.18 09:45:55 CEST

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez
Wojciech Barczak
Data: 2025.06.18 10:19:25 CEST

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez
Maciej Wajs, RKO w Pile
Data: 2025.06.18 09:57:35 CEST

Otrzymują:

- 1) Piotr Marczak – pełnomocnik P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
- 2) Gmina Margonin
- 3) Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Lipinach
- 4) Konrad Rogiński
- 5) Błażej Firlej
- 6) Sebastian Hekert
- 7) pozostałe strony – poprzez obwieszczenie, zgodnie z art. 53 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i art. 49 kpa
- 8) Burmistrz Miasta i Gminy Margonin
- 9) a/a.

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) **Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile** informuje, iż:

- 1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile reprezentowane przez **Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile** z siedzibą **ul. Dzieci Polskich 26, 64-920 Pila**.
- 2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: **iod@kolegium-pila.pl** w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.
- 3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:
 - Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (w związku z realizacją obowiązku prawnego ciążącego na administratorze)
 - Art. 9 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa)
 - art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- 4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).
- 5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.
- 6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.
- 7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy RODO.
- 8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.
- 9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.
- 10) Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.